

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes klórtalonil-alapú növényvédő szereket állít elő, és ezért érdeke fűződik e hatóanyagának a PPPD ⁽¹⁾ I. mellékletébe történő felvétele biztosításához, amely lehetővé tenné számára a termék további előállítását. Ennek megfelelően a felperes vitatja a 2005/53 irányelvet ⁽²⁾, mivel az irányelv rendelkezik ezen anyagnak az I. mellékletbe történő felvételéről, de olyan feltétellel, amely a felperes által előállított termék kizárását eredményezné.

Kérelmének alátámasztására a felperes először is a vitatott intézkedésre vonatkozó eljárás számos állítólagos alaki hibájára, valamint több érdemi jogsértésre hivatkozik. Eljárásjogi szempontból a felperes azzal érvel, hogy jogellenesen utasították el, hogy fő adatszolgáltató legyen, és tanulmányait jogellenesen hagyták ki a felülvizsgálati jelentés IIIA. mellékletéből. Ezzel kapcsolatban azt is állítja, hogy e jelentés jelenlegi változatát az állandó bizottság nem hagyhatta jóvá, mivel annak dátuma későbbi, mint a felülvizsgálati jelentést jóváhagyó állandó bizottsági ülés időpontja. A felperes azt állítja továbbá, hogy a 3600/92 rendelet ⁽³⁾ és a PPPD által előírt eljárási garanciák megsértésével kizárták egyes alapvető fontosságú ülésekről és/vagy információcserékről, és hogy a felperes adatainak alapul vétele ellenére a klórtalonilra vonatkozó specifikációját jogellenesen törölték a PPPD I. mellékletéből. A felperes szintén kifogásolja a Bizottság azon döntését, hogy a PPPD klórtalonil-specifikációjának módosítása során az új FAO-specifikációt vette alapul, érvelése szerint a módosítás tudományos szempontból nem volt szükséges.

A felperes azt állítja továbbá, hogy saját klórtalonil-specifikációja megfelel az 5. cikk követelményeinek, és ezért a Bizottság köteles volt a specifikációt ez utóbbi rendelkezés és az EK 95. cikk szerint az I. mellékletbe felvenni. A felperes álláspontja szerint továbbá megsértették a szubszidiaritás elvét, mivel a Bizottság a klórtalonil tekintetében „maximális standardot” alkalmazott, megsértve ezzel a tagállamok előjogait a PPPD szerinti engedélyezések megújítására vonatkozó döntések meghozatala során. A felperes az EK 211. cikkben foglalt gondos ügyintézés elvének megsértésére is hivatkozik, illetve a PPPD 13. cikkének, valamint jogainak és jogos elvárásainak megsértésére.

A felperes ezenfelül azt állítja, hogy a vitatott intézkedés sérti a meghallgatáshoz való jogát, a védelemhez való jogát, a Bizottság indokolási kötelezettségét, és olyan közösségi jogi alapelveket, mint az arányosság, a jogos elvárások, a jogbiztonság és az egyenlő bánásmód. A vitatott intézkedés állítólagosan sérti a felperes tulajdonhoz való jogát is, mivel megfosztja a felperest a gazdasági tevékenység gyakorlásához fűződő jogától. A felperes állítása szerint ezenfelül a vitatott intézkedés torzítja a versenyt, mivel ténylegesen monopóliumot teremt egy versenytárs terméke számára, amely állítólag az egyetlen termék, mely az elfogadott specifikációnak megfelel.

Másodlagosan a felperes a Bizottság állítólagos mulasztását kifogásolja a felperes arra vonatkozó hivatalos kérelme tekinte-

tében, hogy a Bizottság hivatalosan fogadja el a vitatott intézkedést a felperes előterjesztéseinek megfelelő, módosított kémiai azonosítással/tisztasági meghatározással, vagy a vitatott intézkedést annak jelenlegi formájában ne fogadja el egy eltérő kémiai azonosításra/tisztasági meghatározásra vonatkozó határozat meghozataláig.

A felperes végezetül azon károk megtérítését kéri, amelyek állítólagosan annak eredményeképpen érték, hogy klórtalonil-alapú növényvédő szereit nem forgalmazhatta tovább.

⁽¹⁾ A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (HL L 230., 1991.8.19., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.)

⁽²⁾ A 91/414/EGK tanácsi irányelvnek a klórtalonil, klórtoluron, cipermetrin, daminozid és tiofanát-metil hatóanyagként való felvételének céljából történő módosításáról szóló, 2005. szeptember 16-i 2005/53/EK tanácsi irányelv (HL L 241, 2005.9.17., 51. o.)

⁽³⁾ A legutóbb a 2266/2000/EK rendelettel (HL L 259., 2000.10.13., 27. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 30. kötet, 388. o.) módosított, a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 91/414/EGK tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram első szakaszának végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 11-i 3600/92/EGK bizottsági rendelet (HL L 366., 1992.12.15., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 13. kötet, 242. o.)

2005. december 8-án benyújtott kereset – EMC Development AB kontra Bizottság

(T-432/05. sz. ügy)

(2006/C 36/72)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: EMC Development AB (Lulea, Svédország) (képviselő: M. Elvinger, ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2005. szeptember 28-i azon határozatát, amelyben a Bizottság elutasította a felperesnek a 17/62 tanácsi rendelet 3. cikke (2) bekezdése alapján benyújtott panaszát;

– az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes többek között egy alternatív cement-termék, az ún. energetikailag módosított cement folyamatos teszteléséért, valamint további kutatásáért és fejlesztéséért felelős testület. A felperes panaszt nyújtott be a Bizottsághoz a 17/92 rendelet alapján, az EK 81. cikk súlyos megsértését megvalósító magatartással vádolva az európai portlandcement (az európai piacon egyeduralgkodó cementfajta) gyártóit. A panasz egész pontosan a 89/106 irányelvvel⁽¹⁾ elfogadott EN 197-1 szabvánnyal volt kapcsolatos. A felperes szerint e szabványt szándékosan arra szánták, hogy előnyben részesítsék a piacon már jelenlévő, főbb szereplőket a többi cementgyártó, illetőleg a piacot kihívások elé állító többi termék és technológia kiszorításával. Ezt állítólag az Európai Szabványügyi Bizottság szakmai albizottsága és a CEMBUREAU, az európai cementgyártók megfelelően kijelölt szakmai szövetsége – amely tagjainak többsége a piacon már megszilárdult portlandcement-gyártókból áll – közötti szoros együttműködéssel érték el.

A felperes e keresettel a panaszát elutasító határozatot támadta meg. Állítása szerint a jogsértő szabvány az EK 81. cikkbe ütköző horizontális együttműködési megállapodásnak minősül. Másodsorban a felperes szerint a szabvány sérti az EK 28. és 29. cikkének célját, és tagállami szinten semmiképpen sem igazolható az EK 30. cikk alapján.

⁽¹⁾ Az építési termékekre vonatkozó tagállami törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK tanácsi irányelv (HL L 40., 1989. 12. 11., 12. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 9. kötet, o.)

2005. november 18-án benyújtott kereset – Sanchez Ferriz kontra Bizottság

(T-433/05. sz. ügy)

(2006/C 36/73)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Carlos Sanchez Ferriz (Brüsszel, Belgium) (képviselő: F. Frabetti ügyvéd)

Alperes: Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2004-es időszakban előléptetett tisztviselők listáját⁽¹⁾ abban a részben, amennyiben e lista nem tartalmazza a felperes nevét, illetve ehhez

kapcsolódóan az e listára vonatkozó határozatot előkészítő iratokat is;

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az előmeneteli pontoknak a 2004-es időszakban, különösen az előléptetési bizottság ajánlásait követően történt odaítélését;
- az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, aki a Bizottság tisztviselője, keresetében a 2004-es időszakban történő előléptetését megtagadó határozatot vitatja. Keresetének alátámasztására előadja, hogy a megtámadott határozat elfogadásakor a 2001. július 1-től 2002. december 31-ig tartó időszakra vonatkozó szakmai előmeneteli jelentése még nem került véglegesen megállapításra. A felperes ezen kívül úgy véli, hogy az „elsőbbségi pontok”-nak a tisztviselők előléptetési besorolása céljából történő odaítélésével a Bizottság akkor is túlzott jelentőséget tulajdonított a korábbi értékelési időszakokban elő nem léptetett tisztviselők „múltjának”, noha azok elérték az előléptetéshez szükséges pontszámot. A felperes a pontok odaítélését is általános kritikával illeti, amely álláspontja szerint sérti az érdemek – előléptetés során történő – összehasonlító vizsgálatát.

Mindezek alapján a felperes hivatkozik a személyzeti szabályzat 45. cikkének, az általános végrehajtási szabályoknak, illetve az értékelésre és előléptetésre vonatkozó bizottsági igazgatási útmutató megsértésére, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, az önkényes eljárás tilalmának, az indokolási kötelezettségnek, a bizalomvédelem elvének és a gondoskodási kötelezettségnek a megsértésére is.

⁽¹⁾ A Közigazgatási Tájékoztató (Informations administratives) 130. számában 2004. november 30-án közzétett lista

Az Elsőfokú Bíróság 2005. november 17 -i végzése – Grijseels és Lopez Garcia kontra az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

(T-162/05. sz. ügy)⁽¹⁾

(2006/C 36/74)

Az eljárás nyelve: francia

A negyedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlesztését.

⁽¹⁾ JO C 171., 2005. 07. 09.